

Mekkora is a baj?

[Nagy bajban van az Autista Gyermekekért Egyesület](#)

Egyszerre megrendítő és szívmengető volt számomra, hogy sajtóban megjelent híradásokra azonnal többen felhívtak vagy e-mailben érdeklődtek: mekkora a baj?

De ma este, amikor a rólunk szóló híradásokat kerestem – „autista” hívószóval – a neten, kicsit elszégyelltem magam. Több olyan történettel, egyéni sorssal találkoztam, amelyek külön-külön, és talán nálunk is jobban megérdemelnék az odafigyelést, a közösség segítségét. Ez volt az első érzésem.

Aztán készakarva megráztam magam, és felidéztem egy jótékonyágáról híres közéleti személyiségnek arra a kérdésre adott válaszát: hogyan éli meg, hogy nem tud segíteni mindenkinek? Olyasmit mondott: **fel kell tudni mérni, mit visel el az ember válla, anélkül, hogy ő maga belerokkanna.**

A második érzésem viszont rögtön a büszkeség volt: igenis merjük vállalni, hogy a vidéki városok között Kecskeméten – országosan egyedülállóan – minden érintett számára elérhető autizmus-specifikus közoktatás további gazdagítása az egyesületünk egyik legfontosabb célja. Olyan programok szervezése a gyerekeknek, továbbképzések finanszírozása a tanároknak, problémakezelő tréningek tartása a szülőknek, amelyekre más forrásból nem kerülhetne sor. Csak, ha mi előteremtjük rá az anyagiakat.

Ezeket a forrásokat azonban mi magunk is különféle pályázatokon nyerjük el – saját bevételünk nincs, gazdasági tevékenységet nem folytatunk –, és az egyesületünknek felajánlott 1%-okból egészítjük ki.

Programjaink elsődleges forrásai az Emberi Erőforrások Minisztériuma (EMMI) által finanszírozott, és részben a Nemzeti együttműködési Alap (NEA), részben a Fogyatékosok Esélyegyenlőségéért Nonprofit Kft. (FSZK) által kiírt, úgynevezett szakmai – vagyis a tartalmi munkánkat támogató – pályázatok.

Azoknak a feltételeknek a megteremtésére és fenntartására azonban, amelyek képessé teszik a szervezetünket arra, hogy – egyebek mellett – ezeket a pályázatokat kivitelezzük, csak és kizárólag a NEA úgynevezett működési pályázatán számíthatunk. *(A szakmai pályázatokon elnyert pénz nem használható fel működési kiadásokra: pl. 12 m²-es irodánk bérleti díjára, fűtés- vagy villanyszámlájára.)*

Székhelyünként is szolgáló információs irodánk éves üzemeltetési költsége minimum 900 ezer forint. Az egyéb kiadásokkal – elengedhetetlenül szükséges kellékekkel (papír, nyomtatóparton, tisztítószer), postaköltséggel, bankköltséggel, pályázati díjakkal, AOSZ-tagdíjjal, webhosting szolgáltatással – együtt sajnos kitesz kb. 1.500.000 forintot.

Eddig 4 órában foglalkoztattunk egy érintett szülőt is, minimálbéren. Ezt most fel kell, hogy adjuk: csak a bérkifizetés közterhei meghaladják azt, amit az idén az egyesület működési támogatására elnyertünk a NEA pályázatán. Szülőtársunk – valamennyiükhöz hasonlóan, akik szülőként vagy pedagógusként az az autista gyermekekért és családjaikért dolgozunk – önkéntesként végzi tovább egyesületi munkáját.

2.904.000 forint támogatásra pályáztunk, amelyből jutott volna olyan „extrákra” is, mint az Autizmus Centrum iskolai csoportjainak – korábbi években szokásos – tanévkezdési támogatása, vagy az 1%-os kampányunkat szolgáló kiadványok, autizmussal kapcsolatos ismeretterjesztő anyagok előállítására.

100.000 forintot nyertünk.

Ahogy fentebb is írtam: tudom, vannak, akik nálunk jobban rászorulnak, akár ennél kevesebbre is. Örülök, ha ők kapták meg helyettünk.

Talán nekünk is sikerül túlélünk – „átműködnünk” – ezt a szűk esztendőt, különösen, ha sokaknak eszébe jutunk, amikor az 1% felajánlására kerül sor. Azon keveseknek pedig, akik szolidaritásukat máris kifejezték bankszámlánkra utalt adományaikkal, ezúton mondunk hálás köszönetet!

Szabó Klári

az Autista Gyermekekért Egyesület elnöke
egy 29 éves autista „nagykisfiú” anyukája